

21. NOVOMEŠKI LIKOVNI DNEVI

V enaindvajsetih letih delovanja se je kolonije udeležilo 144, večinoma akademsko izobraženih umetnikov, ki prihajajo iz enajstih držav z različno umetnostno tradicijo (Avstrija, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Hrvaška, Italija, Madžarska, Makedonija, Poljska, Slovaška, Srbija in Slovenija) in ustvarjajo v širokem spektru likovnih zvrsti, ter 6 častnih gostov, med njimi so mnogi prejemniki najvišjih državnih nagrad v kulturi.

V vseh letih ustvarjalcem nismo pripisovali tem, tako danes zbirka obsega raznovrstno paleto stilov, osebnih likovnih govoric in se razprostira na vsa področja likovnega ustvarjanja, od slikarstva, grafike, kiparstva, ilustracije in fotografije. Letošnje leto je prvič, da smo povabili umetnike, ki se ukvarjajo s steklom, in sicer v najrazličnejših tehnikah obdelave in oblikovanja stekla.

Letošnjo razstavo z naslovom 21. Novomeški likovni dnevi bomo odprli v Jakčevem domu, in sicer v sklopu projekta Doživetje stekla, 10. aprila in bo trajala do 8. junija 2025.

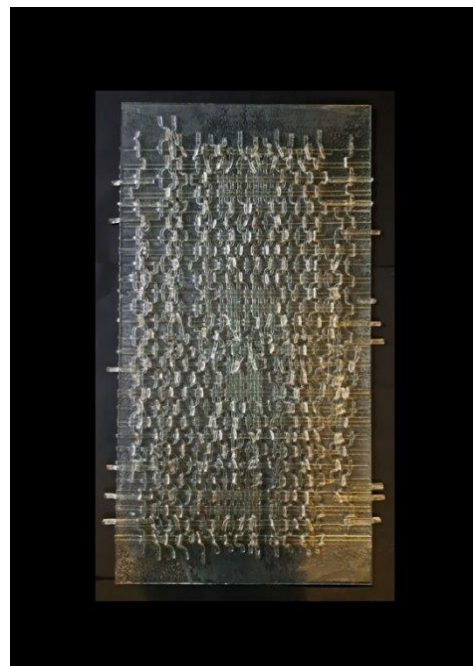
Letošnji udeleženci:

Jasminka Begić se je rodila v Zagrebu, kjer je leta 1990 diplomirala iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti. Po zaključku študija je aktivno sodelovala na likovni sceni in postala članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov (HDLU) ter Hrvaške skupnosti samostojnih umetnikov (HZSU), katere članica je bila vse do prevzema vodenja slikarske delavnice v Zagrebškem mestnem gledališču Komedija. Tam že vrsto let sodeluje pri izvedbi in ustvarjanju scenografij za številne predstave.

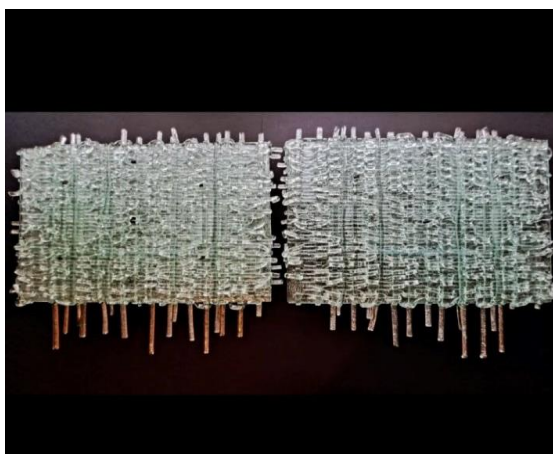
S steklom se ukvarja že vrsto let, sprva v sodelovanju s Tovarno kristala v Samoboru, iz katerega so nastale skulpture v kombinaciji kristala in žice. Te so bile razstavljene leta 1994 na Trienalu kiparstva v Gliptoteki HAZU v Zagrebu, leta 1996 na Salonu mladih ter leta 1997 na Zagrebškem salonu. Leta 1999 je živela v Glasmalerei Schlierbach, samostanu Schlierbach v Avstriji, kjer je imela priložnost spoznati tehniko fuzije stekla. Ta ji je odprla nove možnosti izražanja, s katero se ukvarja tudi po vrnitvi na Hrvaško. Sodelovala je na številnih razstavah doma in v tujini. Je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov ter mednarodne organizacije Contemporary Glass Society.

Jasminka Begić, Stekleno sunce

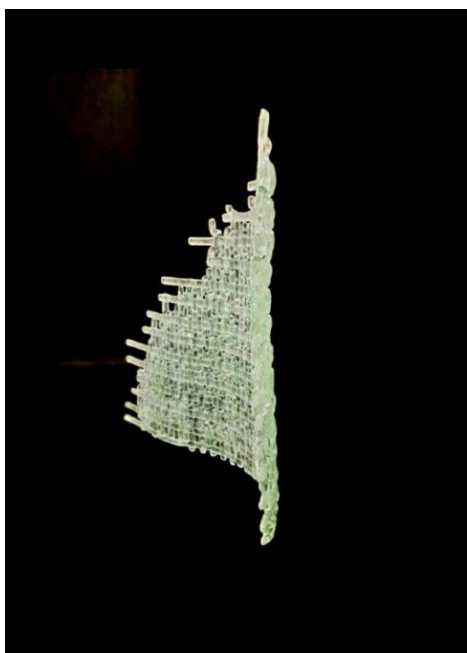
Jasminka Begić, Tkanje

Jasminka Begić, Mustra

Jasminka Begić, Linija Svetlja

Jasminka Begić, Jedro

Jasminka Begić, Crno

Mila Dobrevska je rojena leta 1999 v Skopju in je makedonska multidisciplinarna vizualna umetnica, ki živi in dela v Milanu. Diplomirala je iz sodobnega mozaika na Akademiji za likovno umetnost v Raveni in je članica Društva likovnih umetnikov Makedonije (DLUM) in združenja MARTE za sodobni mozaik iz Ravene.

Dobrevska je mednarodno razstavljala s samostojnimi razstavami v začasni galeriji Pioneri Art Platform v Barceloni, galeriji Staneta Kregarja v Ljubljani in Narodni galeriji Republike Makedonije v Skopju. Njeno delo je bilo prepoznano s številnimi nagradami, vključno z uvrstitvijo v finale tekmovanja GAeM – Young Artists and Mosaic, ki ga organizira Muzej umetnosti v Ravenni, in z državno (italijansko) nagrado za vizualne umetnosti, XVI. izdaja v Lecceju, ter z drugim mestom na umetniški nagradi Paolina Bruniatelli. Sodelovala je tudi na skupinskih razstavah, kot so Experimental Drawing na 60. Beneškem bienalu, Oltre il pensiero musivo a Ravenna v Bordeauxu in A Better World is Possible na Mosaic Festivalu v Beogradu (Galerija Kuća Legata).

Dobrevska eksperimentira s slikarstvom, mozaikom, kiparstvom in manipulacijo blaga, izraža hitro spreminjajoč se svet, ki pogosto pozablja na svoje korenine. Združuje tradicionalne tehnike in sodobno abstrakcijo, da bi raziskala teme kolektivnega spomina, osebne identitete in kulturnih tradicij, pri čemer je glavni subjekt človek.

Mila Dobrevska, Unusual forms of the ugly

Mila Dobrevska, Lost connection

Mila Dobrevska, The epitome of the ego

Mila Dobrevska, Destruction of oneself, for the desire of acceptance

Mila Dobrevska, Safe within your arms

Lorena Ignaz je rojena leta 1969 v Puli. Maturirala je na italijanski splošni gimnaziji in študij nadaljevala na Fakulteti za šport v Ljubljani, kjer je leta 1993 diplomirala. Že iz otroških dni jo spremlja ljubezen do umetnosti in zato se je odločila nadgraditi svoje znanje na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. Leta 2020 je diplomirala z nalogo Fuzije stekla in pridobila naziv diplomirana slikarka. Začetki njenega spoznavanja dela s steklom segajo še v njena mladostna leta, ko je imela priliko opazovati pihalce stekla v tovarni stekla Boris Kidrič v rodnem kraju. Steklo kot material in izrazno sredstvo jo je močno prevzelo in zato se je mnogo let kasneje odzvala vabilu Šiško steklarstva in sklenila stopiti na pot iskanja ter raziskovanja oblikovalskih možnosti v steklu.

Lorenino zgodbo sta usodno zaznamovala dva kraja z bogato zgodovino obdelovanja stekla, ki sega v čas antike in vse do današnjih dni. To je njena rodna Pula in prestolnica Dolenjske, Novo mesto.

Z organizacijo delavnic želi v mladih spodbuditi zanimanje za rokodelske dejavnosti in razvijanje ročnih spretnosti. Sodeluje tudi z Območnim združenjem RKS Novo mesto pri izvedbi delavnic za program socialne aktivacije MOST.

Leta 2021 je prejela priznanje za moderno umetnost mednarodnega umetniškega kritika Vittoria Sgarbija. Sodelovala je na 1. bienalu umetniškega stekla v Zadru. Organizirala dve samostojni razstavi v Galeriji Torač na Unijah in v Galeriji Makina v Puli.

Lorena Ignaz, Stara oljka, 2020

Lorena Ignaz, Riba in galeb, 2021

Lorena Ignaz, Oljka, 2021

Lorena Ignaz, Maki, 2020

Meta Mramor rojena leta 1998 v Ljubljani je oblikovalka in umetnica, ki ustvarja na presečišču stekla, unikatnega oblikovanja in kiparstva. Zaključila je dodiplomski in podiplomski študij Unikatnega oblikovanja na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani.

V svojem delu raziskuje osebne, ranljive in telesne vidike materialnosti, preko katerih vzpostavlja povezavo med materialom, ustvarjalcem in občinstvom. Študijsko se je izpopolnjevala na Češkem, v Nemčiji in v Estoniji, trenutno pa se v sklopu doktorskega študija izobražuje na Poljskem, kjer se osredotoča na družbeno vlogo stekla in preučuje njegove »nadmaterijske« dimenzije.

Razstavlja na skupinskih razstavah tako doma kot v tujini. Meta Mramor je prejemnica oblikovalske nagrade Symington Family Estates Glassberries Design Award 2022 (Porto, 2022) in nominacije za nagrado za podporo umetnosti na področju slikarstva in risbe STRABAG Artaward International 2024 (Dunaj, 2024).

Meta Mramor, Razkrita

Meta Mramor, Rast

Meta Mramor, Inseparably

Meta Mramor, Distorzija telesne podobe

Meta Mramor, Tesnobni svet

Anton Vrlić je rojen leta 1957 v Splitu. Leta 1982 je diplomiral na ALU v Zagrebu pri prof. Raoula Goldonija. Od začetka študija do danes se ukvarja z slikarstvom, vendar zadnji dve desetletji osebno raziskuje "medij" stekla, v katerem je ustvaril niz opaznih razstav, avtorska dela umetniških predmetov v steklu, kot tudi področja oblikovanja, v različnih izraznih tehnikah.

Od leta 2007 do 2022 je predaval predmet Steklo in Slikarstvo na oddelku za uporabno umetnost na APU Univerze v Reki. Na Univerzi v Zagrebu je bil kot zunanji sodelavec na ALU nosilec izbirnega predmeta "Tehnike in umetnost steklarstva". Do danes je razstavljal na 78 samostojnih in več kot 150 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoja dela je bil večkrat nagrajen. Leta 2009 je izšla monografija avtorja Borivoja Popovčaka, ki sta jo izdala NSK in Knjigra iz Zagreba.

Na mednarodnem bienalu stekla na Danskem European Glass Context leta 2021 je zastopal državo Hrvaško. Njegova dela najdemo v številnih muzejskih, galerijskih in zasebnih zbirkah doma in v tujini.

Anton Vrlić, Vitraj, 1996

Anton Vrlić, Stekleni grad, 2010

Anton Vrlič, Sunčev polje, 2013

Anton Vrlič, Rozeta, 2016

Anton Vrlič, Janusovi odrazi, 2020

Anton Vrlič, Granice, 2018

Častna gostja:

Tanja Pak je po diplomu iz industrijskega oblikovanja na Akademiji za likovno umetnost Univerze v Ljubljani magistrirala iz umetnosti na Royal College of Art v Londonu leta 1996. Na ALUO predava kot redna profesorica in od leta 2009 vodi smer Steklo in keramika. Ustvarjalno se posveča kiparstvu, prostorskim umetniškim postavitvam in oblikovanju uporabnih steklenih predmetov.

Razstavlja širom sveta. Njena dela so objavljena v mednarodnih publikacijah in so del javnih in zasebnih zbirk. Nagrajena je bila s številnimi mednarodnimi rezidencami, med drugimi tudi v Corning Museum of Glass, Creative Glass Center of America in Pilchuck v ZDA, ter Musée du Verre v Franciji.

Za svoje delo je prejela nekaj mednarodnih nagrad, med njimi Grand Prize of the Toyama International Glass Exhibition 2024, dve Red Dot Honourable Mention, nagrado Oblikovalka leta, in posebno nagrado za umetniško delo Arte Laguna Prize. Njeno delo je bilo štirikrat uvrščeno med 100 najvplivnejših del v steklu v letnih izborih ameriške strokovne publikacije New Glass Review, in je bilo med finalisti na Kanazawa International Exhibition, European Glass Context, Toyama International Glass Exhibition, in na drugih natečajnih razstavah. Dela v svojem studiu v Ljubljani.

V umetniških delih zadnjih let raziskuje predvsem občutke tišine in samosti, pri čemer izpostavlja iskanje bližine, krhko naravo medsebojnih vezi in razmerij, ob tem pa izmuzljivost naše celosti.

Tanja Pak, Reveries

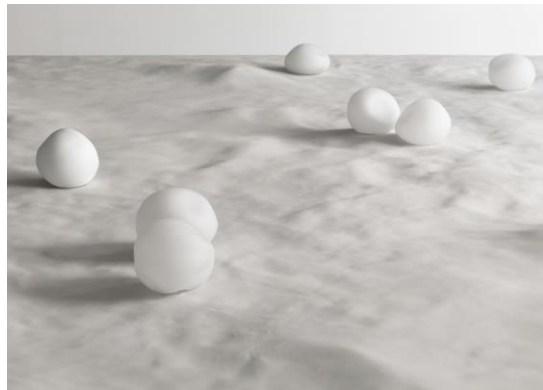
Tanja Pak, The moment after

Tanja Pak, I closed my eyes but the world kept dreaming

Tanja Pak, Cloudy

Tanja Pak, Breath in between

Tanja Pak, In Betweenness

Tanja Pak, The line